

ת"פ (ירושלים) 21-07-60977 - מדינת ישראל נ' פחרי בכרי - נידון

ת"פ (ירושלים) 21-07-60977 - מדינת ישראל נ' פחרי בכרי - נידון ואוח'שלום ירושלים
ת"פ (ירושלים) 60977-07-21
מדינת ישראל
עו"ד אמיר דראושה מפמ"
נגד
1. פחרי בכרי - נידון
2. תאמר חמדאללה
בית משפט השלום בירושלים
[03.11.2024]
כבוד השופט ביאלין אלעוזר
ע"י ב"כ עו"ד רמי עותמאן
גזר דין - בעניינו של נאש 2
כתב האישום המתווך והסדר הטיעון
1. ביום 2.3.2023 הורשע הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") על יסוד הודהתו, בכתב אישום מתווך שגובש במסגרת הסדר
טייעון, בעקבות הבאות:
א. הטרדה מינית והתכפות לפי סעיף 3(א)(4)(5) לחוק למניעת הטרדה מינית תשנ"ח - 1998.
ב. הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק העונשין").
ג. ריזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
2. על פי האמור בעובדות כתב האישום המתווך בהן הורשע הנאשם, ביום 23.7.21 בסמוך לשעה 04:00, ביצעו
השוטרים נדא סוויד, אחיאל מהצרי וישראל אשורי (להלן: "נדא", "אחיאל" ו"ישראל", וביחד "שוטרי אט"ן" או
"השוטרים"), בדיקת שכנות לנוהגים, חלק מבדיקות שגרתיות, בצתמת הרחובות הנביאים ויהיא אדהאן (להלן
"הצומת") בירושלים.
3. באותה עת, שהוא הנאים כשהם תחת השפעת סמים, במנוחת שירות שעוכבה בצדמת חלק מהבדיקות.
4. בשלב מסויים, הנאים וחשוד נוסף יצאו מהמנוחת והתקדמו רגליים לעבר השוטרים. הנאשם פנה לשוטרים
באומרו: "תשחררו את התנוועה, אתם על אירוי, על זובי, על היזן שלי, אני אתחילה לשחרר את התנוועה אם אתם לא
משחררים". מיד לאחר מכן הנאשם 1 ירך לעבר השוטרת נדא מרחק של מטר.

5. הנאשם נצמד לשוטרת נדה ואמר לה: "אני אזין אותך, אני אזין את אמא שלך, אני אדוחוף לך גור לתחתי", מיד לאחר מכן יrek לעבר השוטרת נדה. בשלב זה, הבחן שוטר נוסף שהיה במקומם בתנהגו של הנאשם 1 והחליט לעוזרו. במהלך מעצרו של הנאשם 1 הצדיף השוטר לרונו סוויד לסייע לשוטרים. הנאשם 1 התנגד לניסיון מעצרו תוך שהיז ידו לצדים וניסה לבועט בשוטר לרונו, כאשר הוכנס לנידת בעט בכיסאות ודקק ראשו בחולון תוך שאומר לשוטר לרונו: "אני אזין אותך, חכה מה אני עשה לאחותך".
6. הנאשם, אשר הבחן בניסיון מעצרו של הנאשם 1, החל לבורוח מהמקום תוך שהשוטרת נדה מפצירה בו לעצור. שלא נעה לדרישותיה, הוחלט לעצור גם אותו. הנאים הובילו לתחנה להמשך טיפול.
7. במהלך שהוותם בתחנה שהו הנאים בתא השהייה תחת השגחתם של השוטרת מיכל ברטו גלפרן ובאייל קולט (להלן: "מיכל" או "אייל", וביחד השוטרים). בעת שהשוטרים החליפו את קודמיהם במשמרת, פנה ביוזמתו הנאשם לשוטרת מיכל באומרו: "יוזנה, את מצלמתת כמו זונה, אכלת זין במשקל שלי, הרגנו אותך בזינויים, את מצלמת את הסרטון ואח"כ תलci לשירותים ותעשי עם זה ביד, הפטמות שלך עומדות, את רוצה למגורו? אני אכבה את האורות ואת רוצה תשפִּיצֵי, תרוויחי 50,000 ₪ בביים"ש ותעשי קוסמטיקה לכוס". הנאשם פנה לשוטר אייל באומרו: "קוקסינל, אתה נראה כמו הזין שלי, תימני זבל". הנאשם המשיך ופנה לשוטרת מיכל באומרו: "נהיית אדומה כי את מתבישת? תלci לעשות ביד והכל יגמר, מת להוציא לך את הזין, כמה חיכיתי שתבוא ותקרע אותי כי בוגרש הרושים לא מזינים טוב, תאמר אני עובדת בלילות בחוונים, באו תמציא לי, באו אני אשכב ותשבי עלי", באו תעדי את המשטרת ותמצאי לי עם השפטים שלך, אני אזין אותך, באו תשבי עלי".
8. סמוך לאחר מכן נחקר הנאשם ע"י השוטר יעקב זריהאן (להלן: "החווקר"). במהלך חקירתו דרש הנאשם מהחוקר לשבת בטרם יתיישב בעצמו, הוריד כל העת את המסכה שהיתה על פניו בעזרת פיו ואמר לחוקר שיש לו שלוש דקודות לסים ולא - יrek בפנוי. בסיום חקירתו בעט הנאשם בשולחן ושבר אותו.
9. הנאשם ושותפו, הנאשם 1, הודיעו והורשו כאמור בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכומות לעניין העונש.
10. ביום 2.3.23, עת הוצג הסדר הטיעון, עתר ב"כ הנאשם להפנות את הנאשם הן למסקיר שירות מבחן והן לממונה על עבודות השירות. מנגד, המאשימה התנגדה. לנוכח נתונים שב"כ הנאשם ציין בפניו אז, ותו록 שציינתי כי אל לו הנאשם לפתח ציפיות, מצאתו לחתם הודהה לנאים והחלטתי להפנותו הן לקבלת מסקיר לעניין העונש והן לחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

11. חurf פניות חוזרות ונשנות, בחר הנאשם שלא ליצור קשר עם שירות המבחן (ראו הودעת שירות המבחן מיום 26.2.24 לפיה ניסיונות ליצור קשר טלפוני עם הנאשם וב"כ, לא צלחו והאחרונים לא יזמו פניה מטעם) וכן בחר שלא להתייצב אצל הממונה על עבודות השירות (ראו הודעות הממונה מיום 4.9.23 ומיום 21.1.24 מהן עולה שחרף העובדה שתואמו עימיו מועד ראיון בחר שלא להתייצב בפני הממונה).
12. מטעם המאשימה הוגש הרישום הפלילי של הנאשם וכן גזר דין קודם ובו מאסר מותנה להפעלה.
13. מטעם הנאשם לא הוגש ראיות לעונש.
14. מכך, ב"כ המאשימה עמד בטיעונו לעונש על הערכים שנפגעו בעקבות מעשיו של הנאשם והנסיבות הביצוע העבירה. נטען כי הנאשם ביצע את המיחס לו כאשר הוא היה תחת השפעת סמים, אולם בכך מודיעו ומרצון; עוד נטען כי הנאשם יוזם האירוע, וכי הנאשם המשיך במעשיו כאשר יכול היה להימנע מביצוע המעשים המיחסים לו. עוד נטען כי אמרתו של הנאשם כלפי השוטרת היו בוטות ופוגעניות. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה המלמדת על מדיניות הענישה הנוגנת ועתר לקבוע מתחם עונש מתאים בין 4 חודשים ל-12 חודשים מאסר בפועל.
15. אשר לנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה; הצביע ב"כ המאשימה לכך שיש לזכותו של הנאשם את הדאותו והחיסכון בזמן שיפוטי. מנגד, נטען כי יש לזכוף לחובתו של הנאשם את עברו הפלילי; העובדה שה הנאשם ביצע העבירות מסויא כתוב האישום כאשר לחובתו תלוי ועומד תנאי בר הפעלה. כך גם נטען כי הנאשם לא עבר כל הליך טיפולי ממשום שבחר שלא הגיע לשירות המבחן על אף שהופנה. על כן, עתרה המאשימה להשיט על הנאשם 6 חודשים מאסר ולפועל במצבר את המותנה, כך שscr הכל' ירצה הנאשם 9 חודשים מאסר בפועל לצד עונשה נלוית של מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.
16. מנגד, ב"כ הנאשם עמד בטיעונו על נסיבות ביצוע העבירות. נטען כי מעשיו של הנאשם בוצעו תחת השפעת סמים, אולם בכך לנוכח בעיות אישיות, ולאחר שאיבד שליטה על פיו ודיבורו. נטען כי מעשיו של הנאשם לא כללו פגיעה פיזית בשוטרים, אלא התבטאו בעיקר במלל, אף שגם בכך אין להקל ראש. עוד טען ב"כ הנאשם כי עבירת הפרעה לשוטר המפעילה את התנאי היא עבירה של שאינה מחייבת את מיצוי הדין עם הנאשם בנסיבות מקרה. כך במילבד שה הנאשם בחר להוות ולחשוך את עדות השוטרת ואי הנעימות הכרוכה בכך.
17. בנוסף, ב"כ הנאשם עמד על נסיבות האישיות של הנאשם וציין בין היתר כי העבירות בוצעו על רקע בעיות אישיות שהיו לנאותה עת. נטען כי כוים הנאשם נמצא במקום אחר בחו"ל התארס ועתיד להתחנן בעודם חדשים. כך גם נטען כי הנאשם פתח עסק - מסעדה חדשה. וכך עתר ב"כ הנאשם לזכותו של הנאשם את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, העובדה שהintendent לא הסתבר בעבירות נוספת מזו. כך גם ב"כ הנאשם עתר להביא בחשבונו את הפגיעה הכרוכה בנסיבות ובנסיבות).
18. ב"כ הנאשם הפנה לעונש המאסר שנגזר על נאם 1 ועתר להטיל על נאם זה עונש דומה. נטען כי המעשים בהם הורשע נאם 1 חמורים ממשום שמעשו של נאם 1 כללו גם עבירה של התנוגדות למצוור. לטעמו של ב"כ הנאשם, עבירה של התנוגדות למיעצר טומנת בחובה אלמנטים של אלימות ואלמלא התנאי להפעלה היה מקום להשיט על הנאשם עונש קרוב לעונש שנגזר על הנאשם 1. ב"כ הנאשם התייחס לפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה וטען כי מדובר בפסקה שאינה לרבלנית לעניינו, שכן לטעמו המעשים המתוארים בפסקה שם הם חמורים. ב"כ הנאשם עתר להשיט 3 חודשים מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות והפעלת התנאי בחופף.
19. הנאשם בדבריו האחרון ביקש סליחה וציין כי התארס לאחרונה וכי פתח מסעדה חדשה היום, מועד בו נשמעו דיוון והכרעה לעונש.
- הערכים המוגנים, הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות ומתחם העונש
20. מעשיין ואמרתו הבוטות של הנאשם כלפי השוטרים הם חמורים ופוגעניים. מעשיין, האמירות הבוטות, התנהלותו והתנהלותו של הנאשם הן בזורת המפגש עם השוטרים שעיה שהשוטרים היו עוסקים ביצוע פעולות אכיפה של שכורות, הן במהלךCHKquirto מעמידים על הנאשם כמו שאין לו כל מORA מהדין ומאכפי הדין.
21. נכון אלו, הרי שמעשו של הנאשם פגעו בערכים מוגנים של שמירה על שלטון החוק, שמוריון, שלמות גופם, כבודם וביחסם האישי והנפשי של אוכפי הדין.
22. בע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' מושא, פסקה 26 (20.9.2010) נאמרו הדברים הבאים על הצורך להגן על השוטרים האוכפים את הדין בשליחות הציבור:

- "גוף מרכזי שתפקידו להבטיח את הסדר הציבורי וากיפות החוק הוא משטרת ישראל. סעיף 3 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971 קובע כי משטרת ישראל תעסוק במניעת עבירות ובגילוי, בתפיסת עבריים ובתביעתם לדין, בשמירותם הבוטיחה של אסירים, ובקיים הסדר הציבורי ובתחזון הנפש והרכוש. משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רוית הקשיים, המתיחסים והאיומים, ונדמה כי אף גוף משטרתי במדינה דמוקרטי לא נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הפנויים משטרת ישראל, החל מגילוי פשעים ומונעתם וכלה בהתמודדות עם מתקפות טרור אכזריות. שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושיםليلות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שנית על מנת להגן עליהם מפני מי שעניהם עליהם אמינים ולפוגע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כל הציבור ולהבטחת ביטחונו האישי. לא הינה רואיה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבורי, ועלולים אנו להתרדר לאוטו מצב טבעי ממנו ביקשנו לצאת באמצעות ה"חוזה" או ה"אמנה" החברתית המטפורית שנכרצה בין המדינה לבין האזרחים המתגוררים בה, שבמסגרתה מסרו לה האזרחים מרצונם את הסמכות לשולח חירויות ולעשות שימוש בכוח כופה, בין היתר, לשם הבטחת הגנתם וביטחונם ושמירה על קניינים, וזאת גם באמצעות המשטרה (השו פרשת המרכז האקדמי, פס' 2 לפסק דין) של השופטת ע' ארבל). הדעת אינה סובלת מעשי תקיפה על נציגי החוק אשר עושים את עבודתם>Namaה למען שמירת הסדר הציבורי ובתחזון הציבור. יש להזכיר מעשים בהם אדם עושה דין לעצמו ומפריע לעובדי ציבור במילוי תפקידם בכל ולשוטרי משטרת ישראל בפרט. עשוי תקיפה ואיים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם מלאים את תפקידם בחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסית ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגעה שכזו צריכה להיתקל בקרקע של אפס סובלנות, כפי שציינתי, וזאת על מנת לגבעו אלימות מסווג זה בנסיבות האפשרית. הציבור נוטן את מבטו בשוטרי משטרת ישראל, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מORA ולא פחד מבעל אגרוף, מתוקפנים ומאיימים" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (1988.8.3)). בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגעה בלתי רואיה בכבדם ובמעמדם (רע"פ 2660/05 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (2008.8.13)). שומה על רשות אכיפת החוק לספק הגנה אפקטיבית לשוטרי משטרת ישראל לאור הצורך החברתי, כי הם יבצעו את תפקידם ללא כל מORA (ראו רע"פ 5940/06 גל נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (2006.12.18)). ראו גם ע"פ 6642/09 מדינת ישראל נ' גביש [פורסם ב公报] (2009.12.30); ע"פ 5579/10 קרייה נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (2010.2.8))."
23. דברים נוכחים אלה יפים גם לעניינו בשינויים המתאים.
24. לא ניתן לשולח שוטרים שאחפכו לשקי חבות של יריקות ואמריות מיניות בוטות. במקרה דין הפגעה לא ניתן לצפות משוטרות ושוטרים שאחפכו לשקי חבות של יריקות ואמריות מיניות בוטות. במקרה דין הפגעה באוכפי הדין באהה לידי ביטוי באופן חמוץ ביותר, שכן מעשי של הנאשם היו כלפי שוטרים בעת שעלו ביצעו עבודתם - עסקו בפעולות אכיפה של איתור נהגים תחת השפעת אלכוהול; האמירויות הבוטות כלפי השוטרת מילל היו בגין תחנת משטרת ובעת שזו מילאה את תפקידיה כדין; אמירותיו ודרישותיו של הנאשם כלפי החוקר זריהן היו בעת שהשוטר ביצע את ליבת תפקידו כחוקר ואף שבירת השולחן המשטרתי הייתה בתוך חדר החקירה. הנה כי כן, עבודות כתוב האישום המתוקן בהן הורשע הנאשם מלמדות על תעוזה, חוצפה, וכאמור העדר מORA מהדין ומאוכפיו.
25. גישה שלחנית לمعايير ואמירות כה מבהזות כלפי שוטרות לובשות מדים עלולה לשולח מסר מוטעה ושלילי לפניו ציבור השוטרות המשרתות במשטרת יהפכו לשער לעזازל. מילא, תפקידן ויקורתו - יהפוך לעיג ולבזוי בעניין עבריים.
26. אף עבד ציבור, בוודאי שלא שוטרות ושוטרים במדים, לא אמור לסייע אמירות מיניות בוטות כפי שספגו נדא ומיכל.

27. באשר לנסיבות ביצוע העבירות אוסיף עוד כי נאשם זה הוא שיזם את הפניה לשוטרים ללא כל סיבה הגיונית ונראית לעין, כאשר פנה אליהם בקללות והתבטאות גסות רוח. בהמשך, הנאשם ירך לעברה של השוטרת נדא אשר מילאה את תפקידיה באותה עת. יrikeה זו של הנאשם היא מעשה אלימות בוטה ו开阔 שכוונתו להשפיל ולchezot.
28. אומנם מדובר בעיטה שלא תוכנן מראש ע"י הנאשם, אך מעשיו של הנאשם היו מתמשכים, חוזרים ונישנים, כך שלא יכולה להישמע טענה שהמעשה בוצע באופן רגעי.
29. מבחינת הנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות; נטען כי הנסיבות היו תחת השפעת סמים וכי מעשיו ואמרותיו של הנאשם זה נבעו מכך. לטעמי, נסיבה זו היא נסיבה מחמירה ואין בה כדי להקל עם הנאשם. הנאשם אינו יכול לצרוך סמים, מעשה בלתי חוקי בשלעצמו, להכניס עצמו במודע להשפעות שליליות של חומרים משני מזдуעה, ולצפות שהחברה תתייחס לכך כנסיבות מקרה ביחס לעבירות שביצע בעקבות השפעות הסמים, וזאת מבלתי שהנ帯ה עבר כל הליך טיפול.
30. עם זאת, נסיבות לайл, אביה בחשבונו שמעשיו של הנאשם לא התפתחו לאלימות פיזית ולא נגרם נזק לגוף.
31. נכון כל המתוור לעיל, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים במקרה זה היא ברף ביןוני עד גבוה, וזאת לנוכח התמשכות האירוע בנסיבות שונות וככלפי שוטרות ושוטרים שונים.
32. מדיניות הענישה הנהוגת בעבירות ובמיעשים מסווג זה היא בעלת מנעד רחב. עם זאת, בשינויים המחייבים מצאתה להפנות לאלה: [עלפ"ג 15-03-5020](#) ויס' נ' מדינת ישראל (12.10.15) - שם הנאשם הורשע במספר עבירות שמהותן תקיפת שוטר ואיומים, כאשר שוטרים הגיעו למערער שיבע על קטנוו ובקשו תעודת זהות, המערער התפרע, ניסה לדרכם שוטר, נהג באלימות כלפי השוטרים וגרם לחבלות תוך איומים וקללות, עד שנעצר. ביום"ש שלום גזר על הנאשם עונש של 8 חודשים מאסר בפועל, מאסר מוותנה ופיקוי לשוטרים. בימה"ש המחויז קיבל את הערעור שהגיש הנאשם והפחית את העונש ל-6 חודשים מאסר שירוצו בעבודות שירות (שאר מרכיבי העונש נותרו על כנמ), מתוך התחשבות בשיקומו של המערער ובקבלת האחריות, ובחולוף הזמן מאז הגשת כתב האישום ועד לגזר הדין (חמש שנים), נסיבות שאין מתקיימות במקרה דנן. כך גם אפנה [עלפ"ג 13-10-64091](#) עיאדת נ' מדינת ישראל (22.5.14) - גם שם הנאשם הורשע בגין תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, איומים והעלבת עובד ציבור. לbijתו של המערער הוזעקה משטרה עקב השטולות והמערער ברח, נתפס, עלב בשוטרים ופגע בהם באמצעות ראשו גם לאחר שנאזק. לאחר שהמערער הפר צו מבחן וחזר להתמכרוותו גזר עליו בימה"ש השלים 6 חודשים מאסר בפועל. בימה"ש המחויז לא התערב בפסקה זו, תוך שציין כי לאחר שהורשע המערער ביצע עבירות אלימות נוספות, וכי עבירות שירות אין רלוונטיות בשל היעדר חוו"ד ממונה ועל פניו, חוסר התامة לשירות. עוד אפנה [עלפ"ג 21-04-54354](#) محمود עותמאן נ' מדינת ישראל, אליו הפניה המאשימה בטיעוניה ונסיבותו פורטו שם בהרבה.
33. נכון המפורט לעיל, אני סבור שמתחם הענישה לו עטרה המאשימה סביר ואני רחוק מהמתחם הרואו. עם זאת, בנסיבותו של מקרה זה, וביעדר אלימות פיזית, אני סבור שהמתחם בחלקו התחתון מתייחס ב-3 חודשים מאסר.

נסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות

34. מחד, יש לזכור לזכותו של הנאשם את הودאותה בעבירות ומילא החיסכון בזמן השיפוטי הכרוך בכך. להודאותה של הנאשם חשיבות, הן במישור היעילות, החיסכון בזמן שיפוטי והשגת תוצאה מהירה והן במובן זה שניתן להניח כי ההודאה משקפת הפנמה של המעים ונטילת אחריות.

35. מנגד, דומה שרוב רובן של הנסיבות שניתנו לקשורות בעבירות בראויות לרלוונטיות ודומות לאלו שבנה הורשע בהליך זה. ואפרט: בשנת 2012 הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, תקיפות שוטר בשעת מילוי תפקידו והחזקת נכס חדש בגנוב. בגין הרשעות אלו ניתן הנאשם לעונש מאסר מותנה לצד ענישה נלוות; בשנת 2020 הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר בשעת תפקידו ואיומים ונידון לעונש מאסר מותנה בן 3 חודשים שהינו בר הפעלה בתיק זה.

36. חרף ההזדמנויות שניתנו לנימוק בעבר בדמיות השתת ענישה מקללה וחרפ מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו (אשר הוטל ביום 20.12.2010) וטור זמן קצר בלבד שב הנאשם לבצע את העבירות מושא הלין זה, ניתן שיש בו כדי להעיד, שוב, על היעדר מORA מהדין ואוכפיו.

37. נטען כי יש לשקלול לפחות חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ועד היום. לטעמי, אין ממש בטיעון זה. העבירות בתק זה בוצעו בחודש يول' 2021. כתוב האישום הוגש בסמוך לביצוע העבירות, ביום 28.7.21, אך שלא ניתן לזכור לחוכבת התביעה השתائية בהגשת כתב האישום. גם את הזמן שחלף מאז הוגש כתב האישום ועד עתה, לא ניתן לזכור לחוכבת התביעה שכן הדינום בתק נדחו לרוב לבקשת הנאשם ועל מנת לאפשר לו הן עיריכת תסקירות לעניין העונש והן לשם קבלת חוות דעת מומנה בעבירותו. יאמր, כי הנאשם לא ניצל את הזדמנויות שניתנו לו - כפי שפורט לעיל לא פנה לשירות המבחן ולא התיצב בפני הממונה, אך שזמנו של בית המשפט הווחת לרייך.

38. גם טענתו nomine כי שינה את אורחות חייו וכי עונש מאסר שיטול עליו יפגע בפרנסתו ובעסק המסעדת שפתח אף לאחרונה, נעדרת כל עיגון ראוי. כאמור, הנאשם הופנה לעיריכת תסקירות אשר בסופה של יום לא הוגש, אך שנסיבותו האישיות, המשפחה והכלכליות לא נבדקו על ידי גורם אובייקטיבי ולא נפרשו בפני בית המשפט. אך גם הנאשם לא הציג בפני ראיות שיתמכו בטענותו אלה - לא בעניין המצב הכלכלי ולא בעניין המסעדת שפתח. בנסיבות אלה, מידת הפגיעה הצפואה ב הנאשם אינה חריגה מוגדר הרגיל. מה גם שמדובר ב הנאשם שאינו אבא לקטינים הסמוכים על שולחנו.

39. אשר לטענה שיש להשוות בין עניינו של הנאשם לבין גזירות דין נאשם 1; אך עקרון אחידות הענישה הוא עקרון מחייב ומשמש נור לרגלינו בגזירות דין נאשם. אלא ששלטעמי עניינו של הנאשם זה חמוץ יותר מעניינו של הנאשם 1 הן לנוכח התנהגותו בזרת האירוע והן בהמשך בתחנת המשטרה, והכל כמתואר לעיל. אוסף שנאים זה ביצע את המიוחס לו גם כאשר תלוי ועומד נגדו מסר מותנה בר הפעלה. משקיים שונים בין המעשים הרי שגם העונשים שיגזרו יהיו שונים. בהקשר זה כבר נקבע ש"..., בעבר נפסק לא פעם כי עקרון אחידות הענישה מחייב לעתים הבhana בין נאים שונים באוותה פרשה, והוא אינו כולל "מתמטי" שמחיב גזירות עונש שווה לנאים שהורשוו במסגרת אותה פרשה" (על 1462/23 מוחמד סאלח'i נ' מדינת ישראל, פסקה 11; על 5814/14 עספור נ' מדינת ישראל, פסקה 7).

40. נוכח כל אלו, אני סבור שיש להעמיד את עונשו של הנאשם על 4 חודשי מאסר בפועל ולהפעיל את המאסר המותנה במצטרב, וכל זאת לצד ענישה נלוית, כפי שיפורט להלן.

גזרת הדין

41. לפיכך, אני מחליט לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשים מאסר בפועל לריצוי בניכיימי מעצרו (ימים 23.7.21 ועד ליום 21.8.21).

ב. מפעיל עונש מאסר על תנאי בן 3 חודשים שנגזר על הנאשם בת.פ. 21038-08-18, וזאת במצטרב לעונש שהוטל עליו בתיק זה, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 7 חודשים מאסר בניכיימי מעצרו כמפורט לעיל.

ג. 4 חודשים מאסר, שלא ירצו אלא אם יעבור הנאשם הורשע או עבריות אלימות או יומיים וזאת בתוך שלוש שנים מיום שחרורו;

ד. קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 10.3.25. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, ימודד הקנס לפירעון מיד;

ה. פיצוי לשוטרות הנפגעות בסך 4,500 ₪: לשוטרת נדא פיצוי בסך 1,500 ₪ וכן פיצוי למחלוננת מיל בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 10.3.25. או מידית בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיד של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;

لتשומת לב הנאשם, כי ניתן לשלם את הפיצוי והקנס באחת מה דרכים הבאות:

• כרטיס אשראי באתר מכון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il.

• במקץ שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) בטלפון 35592 * 073-2055000.

• במזומנים בכל סניף בנק דואר בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בשובר תשלום).

כל שקיימת הפקדה, הקנס והפיצוי יקווזו מן הפקדה בהליך המ"ת 60949-07-21 או אם קיימת הפקדה בתיק העיקרי (ת.פ. 60977-07-21).

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.
ניתן היום, ב' חשוון תשפ"ה, 03 נובמבר 2024, בנסיבות הצדדים.